

אושר ושמחה

הרעיון: סוד השמחה.

מה כתוב ביצירה?

(1) ההלל השלם.

(2) 5 פרקי הלל'ה (סוף תהלים).

קול הנשמה

הרעיון: סוד השמחה.

מה כתוב ביצירה?

(3) ההלל השלם.

(4) 5 פרקי הללויה (סוף תהלים).

הדגם: צורה המביעה שמחה והתפרצות לכל עבר.

ההשפעה להכנת היצירה:

אמר הרבי מקוצק: עצבות - נועלת שערי שמים.

תפילה - פותחת שערים נעולים.

והשמחה - בכוחה לשבר חומות!!!

סגולתה של השמחה מי ישורנה?! "ושבחתי אני את השמחה..." - אמר החכם מכל אדם (קהלת ח טו). במסכת שבת (ל, ב) נאמר: "אין השכינה שורה לא מתוך עצבות... אלא מתוך דבר שמחה של מצוה". ובירושלמי (סוכה פ"ה ה"א) נאמר: "אין רוח הקודש שורה אלא על לב שמח". וכן נאמר (תהלים ק, ב): "עבדו את ה' בשמחה". "תחת אשר לא עבדת את ה' א-להיך בשמחה..." (דברים כח, מז).

ביצירה

הדגם - עיגול שלם, בתוכו כתובה המילה "הללויה", ומסביבו 12 עיגולים נוספים.

דגם זה מביע מספר רעיונות

א. "הללויה שמש וירח, הללויה כל כוכבי אור..." - ביטוי של שמחה. העיגול השלם מיצג את השמש.

12 העיגולים מסביב מייצגים את הכוכבים (12 כוכבי לכת). הקב"ה התקין את המאורות כדי לשמח את העולם, והם בעצמם **ששים ושמחים** לעשות רצון קוניהם. "טובים מאורות שבראם א-להינו" "התקנת מאורות לשמח עולם... בא"י יוצר המאורות".

ב. 12 העיגולים מבטאים את הירח המלא בכל אחד מ-12 חדשי השנה, בימי ט"ו בחודש, בהם חגי השמחה.

ג. ריקוד של שמחה!

הדגם מתאר אנשים שמחים, רוקדים במעגל. אפשר לראות כל עיגול (מ-12 העיגולים) בדמות ראש אדם, ומשני צדדיו דוגמת 2 ידיים מורמות אל-על ממעל לראש, כמו ריקוד המבטא שמחה גדולה, יחד עם ההבעה של "כל עצמותי תאמרנה...". 12 הרוקדים, רוקדים במחול בכל הכיוונים, גם כאשר הראש נוטה ימינה או שמאלה, ואפילו למטה, הכל בשמחה! "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד"!!! כשם שהמחשבה לא פוסקת כאשר האדם חי, כן השמחה, לא תהיה לה הפסקה, וכן נמצא אותיות "בשמחה" הן אותיות "מחשבה".

ד. "הללוהו בתוף ומחול".

המעגל המרכזי מבטא את התוף. הריקוד מסביב מתאר מחול. אפשר לראות בדגם רמז לתוף מרים. שמחה של הודאה ושבח לבורא עולם, על החסד, על ההגנה והעזרה, כמו בקריעת ים סוף.

ה. "ישמח ישראל בעושיו".

12 העיגולים יכולים לרמוז ל-12 השבטים, שבטי-י'ה, מסמלים את עם ישראל. "יעקב" רמז במעגל השלם - הוא "יעקב שלימא" המחבר את כולם. כאן מבוטא הרעיון: המובא במדרש תהלים (מזמור י"ד "יגל יעקב ישמח ישראל") יעקב שמח יותר מכל האבות... השמחה והשלמות הולכים זה עם זה בד בבד.

ו. האור והשמחה כרוכים זה בזה.

האור הבוקע ממרכז היצירה, מופץ לכל עבר ומצליח לסלק את החושך מהצדדים, דוחק אותם ושובר את גבולות היצירה, כפי שהוזכר לעיל - "השמחה בכוחה לשבר חומות". יש קשר אמיץ בין שני המושגים הללו: "אור" ו"שמחה", עפ"י מה שנאמר (תהלים צז, יא) "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה". וכן נאמר (אסתר ח, טז) "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר". נאמר בתנא דבי אליהו זוטא (פרק כא): "וירא אלהים את האור כי טוב

ויבדל וגו'..." וכיוון שראה האור הזה שהקב"ה גנז אותו לצדיקים מיד שמח האור הזה שמחה גדולה שנאמר: "אור צדיקים ישמח..." (משלי י"ג, ט). ("יצא" שעמוד זה הוא גם "שמח" – 348)

שמחה מהי?

ניתוח המילה "שמחה" מורה שהיא מבטאת את מהותה. היא מבטאת איזון בין כוחות מנוגדים, בין כוחות משלימים - בין האש לבין המים.

ש - רמז למילה "אש".

מ - רמז למילה "מים".

חה - בגימטריא 13 שהוא "אחד" (13), או "אהבה" (13).

כן גם ביצירה:

השמש - במרכז, מבטאת את האות "ש", את האש.

הרמז למים מופיע בצורה מיוחדת:

המילה "הללויה" במרכז ערכה בדיוק כמו המילה "א-להים".

כביכול המילה "א-להים" מרחפת על פני המים. אפשר לראות את הצורה ביצירה כגלי מים מתפשטים, "קול ה' על המים..."

כל עיגול ועיגול בנוי בצורת גלים עיגוליים של ברכות מים - "שתים עשרה עינות מים..." (שמות טו, כז).

חסד וזמים

א. מספר העיגולים מסביב לשמש הוא 12.

כל עיגול בנוי מ-6 מעגלים. סה"כ בכל 12 העיגולים יש 72 מעגלים.

72 רומז למילה "חסד" (בגימ' 72), ו"חסד" קשור ל"מים". (אנשי החסד-המים עלו לקראתם כגון רבקה).

כל פינה מפנינות היצירה מורכבת מ-18 שורות, סה"כ 72 שורות (18x4=72).

שני החלקים הללו רומזים ל"מים עליונים" ו"מים תחתונים".

ב. "חסד" = 72, מבטא "אהבה", והוא קשור לסוד המים. אפשר לרמוז למעשה האמהות רבקה ורחל שנפגשו על יד באר המים, ובזכות זה היתה התחברות של יצירת אומה שלמה, אומה נצחית!

ניתוח המילה "הללויה"

"הל" - בגימטריא 35, בדיוק כמו המילה "יהודי" (ישראל).
 "לו" - בגימטריא 36. מספר זה מרמז על המספר המייצג את האור (ראה יצירה "אור הכבוד"), ואין "אור" אלא תורה, לכן המספר הזה ירמוז לתורה.

"י-ה" - זה שם ה' (קודשא בריך הוא).
 מכאן בא לרמוז, כי השמחה האמיתית בנשמה של היהודי היא לחיות על פי האידאל הנשגב: "קודשא בריך הוא, ישראל ואורייתא חד הוא". וכן אין שמחה לפני הקב"ה כמו החיבור בינו ובין בניו - עם ישראל, ע"י התורה. "פקודי ה' ישרים משמחי לב".

"והחוט המשולש..."

אפשר לראות ביצירה גם חיבור של שלושת האבות - "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".
 אברהם - השמש (הוזכר לעיל בהסבר).
 יצחק - הירח, ראה צורת ירחים כ"יתר" קעור (קמור) בכל אחד מהמשולשים, נמצאים בארבע פינות היצירה. על יצחק נאמר בפיוט עת שערי רחמים... "אל נא יהי עולם בלי ירח" - הכוונה ליצחק.
 יעקב - יעקב השלם ו-12 שבטי-י' סמוכים אליו.

"שמחה-צמחה"

לפי ר' שמשון רפאל הירש קיים יחס ישיר בין המילים "שמח" והמילה: "צמח". בהיות האותיות ש' ו-צ' מתחלפות באותיות השיניים. "שמח" הוא בבחינת פעולת "צמח" לאדם, שהוא מצמחיו ומגדלו ומשלימו, ומכאן חשיבות השמחה לתפילה, ללימוד תורה ולקיום המצוות.
 השמחה מצמיחה ומעלה את האדם לדרגות גבוהות. וכידוע, אמר האר"י הקדוש על עצמו שהשגותיו הנעלות הגיע בכח השמחה שהיה שרוי בה תמיד.
 גם היצירה פורצת גבולות והיא בסימן של צמיחה והתרחבות.

"כל עצמותי..."

האדם השמח, מודה בזה לקב"ה. פיו לא פוסק מלשבח ולהודות לקב"ה על כל הטוב והחסד אשר עושה ה' עמו בעולם. ביצירה, יש להתבונן ולראות את הידיים המונפות אל על, ולראות את הביטוי "כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך..."! בתוך הידיים המונפות, בתוך ה"עצמות", כתובה המילה "הללויה" מספר פעמים - אין ספור, כדי לבטא "אין מספר", השיר והשבח לחי עולמים".

"טוב להודות לה'... כי שמחתני ה' בפעלך במעשי ידיך ארנן...". נוכל להבין את הרעיון של המילה "יהודי" - אשר כל מהותו היא הודאה לבורא עולם: קם ממיטתו בכל בוקר ובפיו המילה הראשונה: "מודה..."

"מודה אני לפניך מלך חי וקיים...."

על כל הטוב והחסד

שעשית,

עושה

ותעשה עמדי...

אכי"ר!